

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera G. c. XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

trum S. Conc. Trid. multa animaduersione digna reperta sunt.
In caput. I X. epistolæ Diui Pauli ad Romanos, ad Chrylſtomū
noſtræ Congregationis Præſidem, orationes duas: quarum præ
fatio ſic incipit: Eſſi perſuaſum mihi ſemper fuit.

Oratio prima ſic, Qui locus iamdiu.

Oratio ſecunda hoc modo, Quamquam ego oratione heſterna.
Sunt MS. apud D. Archangelum Fantoni, monachum S. Nicolai
de Littore Venetiis.

In caput XV. primæ epistolæ D. Pauli ad Corinthios libros tres
compoſuiſſe ipſe Iſidorus fatetur in præfata oratione ſecun
da, at ubi reperiantur nescio.

In Cantica canticorū lib. 1. qui excuſus eſt Venetiis apud Zilettū.
Fundani in Campania, exempti.

D. BENEDICTVS, monachus Caſinenſis monaſterii, & Eccle
ſiæ Fundenſis Episcopus, floruit anno Domini 1100. *Petrus Dia.
in chron. Cas. lib. 4. c. 55.*

D. Pius, patria Neapolitanus, ex antiqua Lotteriorum familia,
monachus monaſterii Caſinenſis, & Prior S. Seuerini in ciuitate
Neapolis: uir religione & bonitate perſpicuus, anno aſſumptæ reli
gionis 25. à Papa Gregorio XIII. Episcopus fundanus creatus,
ſumma uigilantia gregem ſuū cuſtodiuit: Obijt Caſini anno 1592.

D. *Placidus Romanus monachus Caſinas in ſupplemento MS. uir
illum inſtrum montis Caſini, ad Petrum Diaconum, quod apud me eſt.*

Episcopatus de litera G.

Cap. XLIII.

Galiopolitani, in Apulia, ſub Idruntino Archiepiſcopo.

D. **S**ABINVS, monachus monaſterii Sancti Andree
Romæ, deinde Episcopus Galiopolitanus, reli
gione, doctrina, & eruditione præcipuus, & tan
to officio dignus, uerbo & exemplo ſe uerum
paſtorem eſſe oſtendit. *Tritemius lib. 4. c. 263.*

Gebennenses in Gallia, ſub Kiennensi Archiepiſcopo.

D. FRANCISCVS, Gallus, monachus Ordinis S. Benedicti,
Episcopus creatus uidetur, anno Domini circiter 1430. adfuit enim
concilio Baſileenſi iam episcopus anno 1432. ut conſtat ſeſſione. 5.
& 38. in quo Concilio poſtea anno 1440. factus eſt S. R. E. Presbi
ter

ter Cardinalis à Felice V. Antipapa. *Tritemius lib. 4. c. 38.*

D. PHILIBERTVS de Rys, monachus & Abbas monasterii S. Claudii in Burgundia, ultimus Catholicorum in Gebenna Episcopus, post multas tandem iniurias, etiam ab hæreticis se de sua pulsus est, circa annum Domini 1550. & in exilio vitam finiuit. *Demochares de sacrif. misse tomo. 2. cap. 3.*

Gerundenses in Hispania, sub Tarraconensi Archiepiscopo.

S. IOANNES, Gothus, Hispanus, monachus & Abbas Vallis claræ, vir undecunque doctissimus, zeloque catholicæ fidei accensus, pro cuius defensione multas ab Arianis passus est iniurias, Episcopus creatus oues suas exemplo præcessit, & miraculis clarus corpus terræ, animam Deo reddidit, anno 635. die sexto mensis Maii, et colligere licet, dicit enim Morales obiisse post mensem Aprilem. *Ambrosius Moral. lib. 12. c. 18. & 21. Tritemius lib. 4. c. 159.*

Scriptit non contemnenda opuscula, uidelicet,

Exhortatorium ad monachos, lib. 1.

Paralipomenon Hispania, lib. 10. qui excusi sunt cum aliis reum Hispanicarum scriptoribus, Francofurti anno 1579. in fol.

S. NONNIVS, siue Nonnicus, Hispanus, & monachus in Hispania, Ioannis in Episcopatu, & sanctitate successor, multa & præclara uirtutum monimenta posteris dereliquit, & sic exigentibus meritorum suorum prærogatiuis, in numerum sanctorum referri meruit. *S. Ildephonsus de uir, ill. c. 10. Morales lib. 12. c. 21. Vasens in chronico, & alij.*

D. Benedictus de Tocco monachus Hispanus, ex Episcopo Vicentis, factus Gerundensis, sedem illam adhuc moderatur. *Gonsalvus Illescas, lib. 5. cap. 15. hist. Pontif.*

Gotthorum in Italia.

D. IORNANDES siue Iordanus, Gothus, Italus, Monachus, & Episcopus Gotthorum, uir in diuinis scripturis studiosus, & in secularibus litteris cõpetenter eruditus, scripsit inter alia, Historiarum lib. 2.

In quorum primo, qui intitulatur de regnorum ac temporum, successione, gesta Romanorum recenset: In secundo uero, de origine actisque Getarum siue Gotthorum usque ad finem regni ipsorum agit. Excusi sunt Basileæ cum Zosimo & aliis in folio. Historia uero Getica excusa est Augustæ Vindelicorum, cum Paulo Diacono, anno 1515. & Parisiis, cum libris uariorum Cassiodori anno 1583. in 4. sub nomine Iordani Episcopi Rauennatis, mendosè tamen, cum nunquam Episcopus Rauennæ fuerit ut apud Rubenum uidere est. Flo-

ruit

rui tempore. S. P. Benedicti anno 540. *Tritt. de script. ecclesiasticis. Gratianopolitani in Gallia, sub Viennensi Archiepiscopo.*

S. HUGO, Hispanus, Valentinus, primum Canonicus, deinde monachus Cluniacensis, & Abbas Caslefiensis: postremo episcopus creatus anno 1080. præfuit in omni sanctitate annis 52. Ad hunc uenit S. Bruno Cartulensium fundator, a quo mirifice adiutus fuit; qui in tantum ordinem dilexit, ut etiam sub Episcopis indumentis, habitu Cartulianorum uestitus referatur. Obiit miraculis clarus anno Domini 1132. ætatis. 80. Calendis Aprilis. *Vincentius in Speculo, lib. 27. cap. 8. & 12.*

Episcopatus de littera H.

Cap. XLIIII.

Hagulstadenfes in Northumbria, sub Lindisfarnensi Archiepiscopo.

H ATTA, Anglus, monachus & Abbas Monasterij Mailrosensis, & Sancti Cuthberti Episcopi in Monastica disciplina Magister, cum an. 668. S. Vuilfridus Episcopus de sede sua Eboracensi iam secundò à Rege Egfrido pulsus fuisset, & Episcopatus ille in tres fuisset partes discissus

Eboracensem, uidelicet, quã habuit Bosa monachus; Lindisfarnensem, quam Eadhedus obtinuit, & Hagulstadensem, factus est huius partis Episcopus, proprius primus; quem Episcopatum sanctè administravit per annos decem usque ad annum 678. Eo enim anno, Iuda Lindisfarnensi Episcopo erepso, ad illam Ecclesiam transiens, Tumberto Hagulstadensem commendauit. Sed eodem à regimine amoto anno 683. Eatta, sic petente S. Cuthberto, qui in locum Tumberi electus fuerat, ad primam sedem suam rediit, & Lindisfarnensem S. Cuthberto regendam dereliquit. Reuersus igitur plebem sibi commissam, uerbo non minus, quam exemplo, erat enim utriusque paginæ prædicator egregius, mirabiliter instruxit, & sanctitate, miraculorumque gloria clarus, migravit in pace anno 686. *Beda lib. 4. cap. 28. Mattheus Kuestm. ad annos citatos. & Trittemius de un. ill. ord. S. Ben. lib. 4. cap. 169.*

3 S. Ioannes Anglus, monachus Streneshalcensis Monasterij S. Hilda in Anglia, Eattæ in episcopatu succedens, anno 686. ab eo postmodum meritis prodeutibus, anno 692. siue ut alij volunt, & quorum

rum